Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36489
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

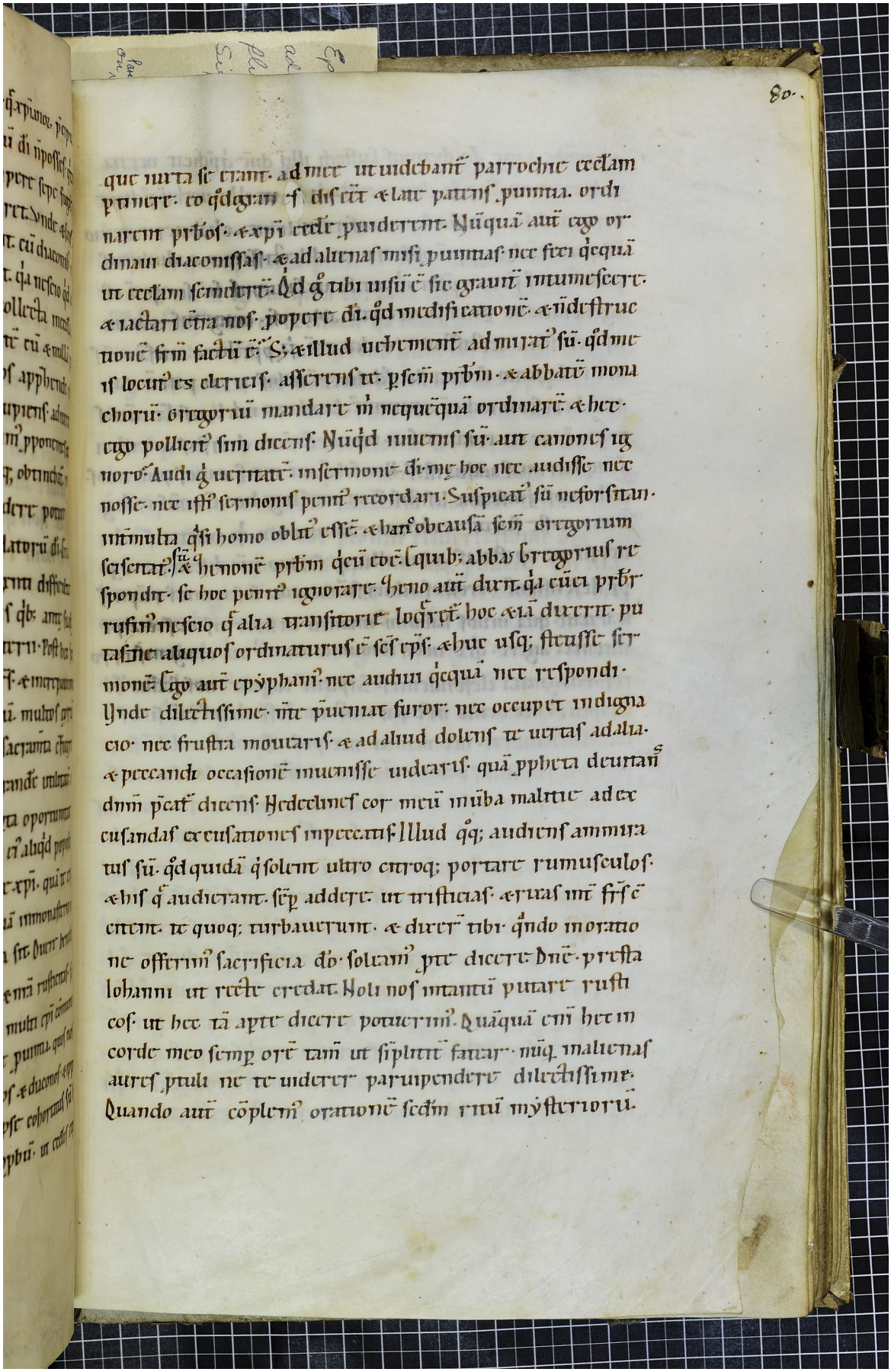

80.

que iurta se iram. ad me et ut uidebant parrochie ecclam
pauerit. eo q̃d gran ꝗ dis cit & laic patiens. punita. ordi
narim prbos. & xpi credr. puderim. Nũquã aut ego or
dinaui diaconissas. & ad alienas misi. punitas. nec fieri q̃quã
ut ecclam scindere. Qd q̃ tibi uisũ ē sic graue. intumescere.
& iactari ctra nos. poperit dñi. q̃d medisicatione. & ñdestruc
tione firm factũ ē. S; & illud uehement ad miratũ. q̃d me
is locut es clericis. asserens te. pscm prbm. & abbatē mona
chorũ. ortogriũ mandare m̃ neque q̃quã ordinare. & hec.
ego pollicet sim dicens. Nũq̃d iuuenis sũ. aut canonis ig
noro. Audi q̃ uerbate. in sermone dñi me hoc nec audisse nec
nosse. nec ist sermonis penit recordari. Suspicat sũ neforsitan.
intimulta q̃si homo oblit esse. & hanc obcausã scm ortogrium
scisentat. sũ & hieronē prbm q̃cũ coē. quib; abbas brtogrius re
spondit. se hoc penit ignorare. Hieno aut dicit. q̃a cũci prbr
rufin. nescio q̃ alia transitorie loq̃rē. hoc & ia dicerit. pu
tasne aliquos ordinaturus ē. ses cps. & huc usq; steusse ser
monē. Ego aut cpyphani. nec audiui q̃quã nec respondi.
Ynde dilectissime. nec pueniat furor. nec occupet indigna
cio. nec frustra mouearis. & ad aliud dolens te uertas ad alia.
& peccandi occasionē inuenisse uidearis. quã ppheta deuitan
dnm pcat dicens. Hedeclines cor meũ in ũba malitie ad ex
cusandas excusationes in peccatis. Illud q̃q; audiens ammira
tus sũ. q̃d quidã q̃ solent utro citroq; portare rumusculos.
& his q̃ audierant. sep addere ut tristiciaf. & iras inter fres
ceiant. te quoq; turbauerunt. & dicere tibi. q̃ndo in oratio
ne offerim̃ sacrificia d̃o. solitam̃ pte dicere Dnē. presta
Iohanni ut recte credat. Noli nos intantũ putare rusti
cos. ut hec tã apte dicere potuerim̃. Quãquã cm̃ hec in
corde meo semp ore tam̃ ut siplicit fatear. nũq. inalienas
aures ptuli ne te uideret paruipendere dilectissime.
Quando aut cõplem̃ orationē secm̃ ritũ mysteriorũ.